

[Torben Lund]

om måneden, altså mindst 6.000 kr. om året i medicinudgift, for at man i denne her sammenhæng bliver betragtet som kronisk syg. Så er det rigtigt, at man slipper for de 800 kr. Men hvis man er så uheldig at være kronisk syg og have en årlig medicinudgift på 5.500 kr., får man ingen kompensation for de 800 kr., så skal man selv betale de første 800 kr.

Så jeg må konstatere, at enten er hr. Kofod-Svendsen blevet snydt, eller også taler hr. Kofod-Svendsen imod bedre vidende.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg er glad for, at hr. Lykketoft erkender, at der efter den gældende ordning er to hovedproblemer ved formueskatten. Der er en diskrimination af ægteskabet, og der er også en erhvervsmæssig gene.

Man kan drøfte, om man skulle have løst det på en lidt anden måde, end det er sket. Det kan man naturligvis altid gøre. Men jeg forstår, at hr. Lykketoft anerkender, at med det, der er enighed om, vil ægteskabsdiskriminationen være afviklet. Jeg forstår også, at hr. Lykketoft anerkender, at der vil ske en lempelse for hovedaktionærer. Man kan altid drøfte, om man skulle gøre tingene på en lidt anden måde, men det sigte, jeg efterlyste, forstod jeg bliver imødekommet.

Jeg har ikke sagt, at det eneste saliggørende var formueskattelettelse, men jeg har sagt, at der er to problemer på formueskattens område, og der kommer en løsning. Det kan drøftes endnu en gang, om det lige skal være på denne måde, men at der kommer en løsning, synes jeg ikke man kan bestride.

Jeg er glad for det, hr. Arne Melchior sagde, for det viser jo netop, hvordan man kan bruge ordet privatisering. Vi har ikke ideologisk ønsket, at lufthavnen skulle over på private hænder. Vi har sagt, at man kan gå ind i en drøftelse af, hvordan man kan skaffe nogle frihedsgrader, hvorved man, som jeg også sagde, kunne få et samarbejde mellem det offentlige og private.

I øjeblikket har vi nogle områder, hvor private slet ikke er med. Man kunne da godt forestille sig, at man udbød noget på aktier, uden at man på nogen måde havde den opfattelse, at staten ikke skulle være med mere. Der er mange nuancer. Det synes jeg hr. Arne Melchiors indlæg var et godt vidnesbyrd om, og det, som hr.

Arne Melchior kunne tilslutte sig, er vi meget på linje med. Vi synes bare, at vi ville se det fra den positive vinkel og se, om vi kan skabe fornyelse med en debat, om vi kan organisere det på en anden måde.

Hr. Torben Lund var inde på egenbetaling på medicinområdet. Det har vi ikke ønsket, det har jeg ikke på noget tidspunkt sagt. Men går man ind i et forlig, så ved vi, at det er et spørgsmål om at give og tage. Det afgørende for os var, at vi ikke fik nedsat tilskudssatserne. Vi tager ansvaret for det, der er kommet ud som det færdige resultat, men vi sagde nej til at nedskære tilskudssatserne, og vi sagde nej til, at der slet ikke var tilskud til antibiotika. I øjeblikket er der jo også en egenbetaling, og kronisk syge bliver ikke efter det, der her er vedtaget, stillet dårligere, end de er i dag.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det er jo ikke nogen nyhed for hr. Kofod-Svendsen, hvad vi er enige om omkring formuebeskatningen, og hvad der skulle laves om.

Det, som stadig væk er en kilde til undren for mig, er, at hr. Kofod-Svendsen synes, det er et godt signal, at 400 personer, som tilsammen i forvejen ejer 16 mia. kr., skal have en ekstra skattelettelse på 60 mio. kr., for nu at tage yder-eksemplerne i det her, og at han tror på, at i et land, hvor vi skal have mange, mange milliarder kroner i ekstra investeringer, er det her noget, som vil virke i sammenhængen til at øge investeringerne og skaffe de ekstra arbejdspladser.

Vi skal huske på, at det er de store virksomhedsejere, der får de 60 mio. kr. Det skal såmænd nok ikke hjælpe ret meget, at de får det, men det er stødende, at de gør det. De allerfleste formueskattelettelse bliver jo strøet ud med rund hånd til pensionister og højtlojnnede lønmodtagere og sådan nogle, som betaler nogle tusind kroner. At tro, at det omsætter sig i større beskæftigelse og større investering, er jo ren illusion. Man kan lige så godt påstå, at en tilsvarende nedsættelse af selskabsskat eller afskrivningsreglers forbedring eller noget andet ville have endnu større virkning.

Jeg forstår slet ikke, at man har ladet sig drive rundt af den argumentation til at lave noget, der er så stødende, som det her må virke på den danske befolkning, og at man end ikke vil tage